

Tudor câte uă pãrticicã din ostașii sei cum și proviziuni de resbellũ indestule.

În scurtũ, toți capi trimiși de mai 'nainte, în aparințã numai se arãtarã cã mergũ în contra rebellilorũ, ier' în realitate ei erau mai de demultũ înțeleși cu Tudor și făceau sã trecã cu încetulũ mai toți ostașii desub comanda lorũ în partea lui.

Gheorghe Olimbie și Ion Farmache, nu dupẽ multũ timpũ, se întorserã de la Coțofeni la Craiova.

Astũ-felũ, pe cãnd lucrurile pãrẽu supusse unei mature și lungi chibzuiri, care nu producea de cãtũ nelucrare, sosi la taberã de la Coțofeni și serdarulũ Dinu Bãltenu care se orãnduise Ispravnicũ la Gorjũ, în loculũ lui Oteteleșenu închisũ la Tismana, și care, avẽndũ cu dẽnsulũ unũ numẽrũ de panduri, venise în ajutorulũ albanezilorũ cellorũ din partea stãpẽnirii. Dẽr îndatã ce cunoscũ perfidia cãpeteniilorũ lorũ și, dupã cercetãrile și observațiunile sãlle minuțioase, se incredințã cã toți aceștia erau în conspirațiune cu Tudorũ, se retrase pe nesimțite de acolo și se întorse la Tergu-Jiului, unde gãsindũ și pe collegulũ sãu, Ispravnicu Gheorghe Vãcãrescu și pe Slugeru Costi cu 200 de panduri, făcu cunoscutũ Divanului despre tóte cãte se incredințase elũ ênsuși ¹⁾.

1). Se dice cã acesta arũ fi înscințatũ pentru prima órã stãpẽnirea despre secretulũ conspirațiunii și despre trãdarea cãpeteniilorũ

(N. autorului).